

erklaringen geven van hetgeen men te zien krijgt. De afbeelding van deze tentoonstelling geeft wel een geheel, doch men moet alles zien, om in onder- kunnen waardeeren, wat hier is tot racht.

Personalia.

oeming van **Prof. Dr. P. K. Pel**, eraar in de geneeskunde aan de nsche gemeente-universiteit, 25 Juni s zeer zeker een gelukkige. Dat e 25 jaren bewezen, waarin deze en humane hoogleeraar optrad. In plaats is dit van beteekenis geweest leerlingen, die men steeds met hoort spreken van de prachtige die hij geeft. Tal van doktoren or hun vorming veel aan Prof. Pel ; de wetenschap heeft hij steeds ding gediend. Toch heeft Prof. Pel eene bekendheid in de hoofdstad danken aan zijn optreden in de en bij consult aan de ziekbedden.

teleurgestelde hoop van zieken en familie noopt er oe, den professor te raadplegen! En als dan deze zooveel a God ontving als Pel, die vaak nog raad weet waar de dat geen verwachting meer was, dan leeft het weer aarbij Gode de eer mag geven, is er zeker het gelukkigst n zal juister het instrument des Heeren waardeeren, dat raar voor hem was.

te Drachten den 22^{en} Februari 1852, studeerde hij aan sium te Sneek, werd in 1869 als student aan de uni- Leiden ingeschreven en promoveerde hij in September en proefschrift, getiteld: „Koortsverwekkende werking

Prof. Dr. P. K. Pel.

an hooger onderwijs; het onderwerp zijner inaugurale n 25^{en} Juni gehouden, luidde: „Over de beteekenis van s aan het ziekbed”. — Prof. Pel, wiens borst versierd idderkruis van den Nederlandschen Leeuw, schreef tal ijke verhandelingen en studiën op geneeskundig gebied.

as een maand geleden, dat Ds. Rademaker te 's-Grav- leed, en nu trof de Ned. Herv. gemeente weder een

Jan van der Tas. †

van digitaline”; daarna werd hij achtereenvolgens assistent van Prof. Rosenstein (wiens leerling hij ook was) en van Prof. Stokvis; voorts lector in de geneeskunde aan de universiteit te Amsterdam, praktizeerend geneesheer en den 21^{en} Maart 1883 volgde zijne benoeming tot hoogleeraar in de ziekte- en geneeskunde met de phys. diagnostiek en kliniek der infectie-ziekten aan laatstgenoemde

kerk en van den oudsten predikant onzer Gen- Ylst, Aarlanderveen en Alphen was werkzaam geweest. Hij heel wat strijd meegemaakt, strijd in de kerk en strijd gemeente. Hij stond steeds te midden i stroom der vragen van zijn tijd.

Hij was een oprecht man, een nauw man en een man, vurig van geest. H wars van vertooning en kon in sterl woordingen afkeuren de onoprechtheid vertoon, waar hij dat ontmoette op zijn

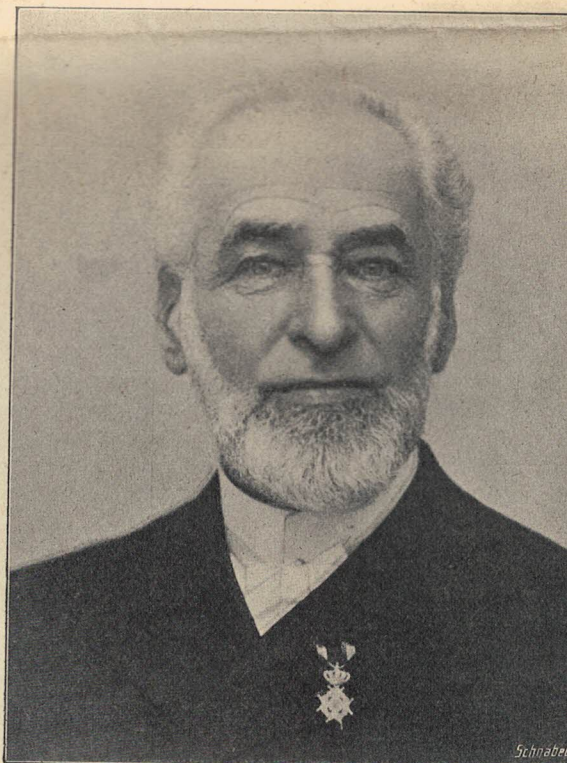
Eenvoud was een der treffendste merken van den man, wiens begrafenis van mede getuigenis aflegt, waar hij redevoweringen, geen bloemen wenschte

Nauwgezet was hij tot in het kleine en verflauwde zijn ijver. Van zijn vurigen legde hij getuigenis af door mee te leve zijn tijd. Ds. Brijce is dan ook in waarheid oud geworden. Hij sprak de taal van zij de liefde Gods predikend. Velen zullen her ook met dankbaarheid herdenken. Groo zijn ijver, zijn plichtsbetrachting als dienaar het Evangelie.” — Ds. Brijce was bij jaar predikant te 's-Gravenhage en ridd de orde van Oranje-Nassau.

De Gereformeerde Kerk te Amsterdam heeft de laatste ma reeds een drietal harer ouderlingen, die jaren in het ambt w door den dood verloren, en nu moest zij een harer diakenen het graf afstaan.

De heer **Jan van der Tas**, die 16 Juni l.l. in den leeftijd 59 jaar overleed, diende van 1873 af de Gereformeerde Kerk Amsterdam als diaken, zoodat hij thans nestor was van het col Meer dan dertig jaar was hij tegelijk medebestuurder eerst het weeshuis en oude mannen- en vrouwenhuis, en nadat deze elkander gescheiden werden alleen van het laatste. Hier wa geëerd en bemind als „Vader van der Tas”. Ook was hij oprichter van het suppletiefonds voor Christelijke verzorging va hoefteige krankzinnigen.

Als koopman was hij een eere voor den Christennaam. In 1872 kocht hij den bekenden kruidenierswinkel „De hand naar Leiden”, op de Leidsche straat bij het plein. Trad hij als patroon op met een viertal bedienden, onder den zegen Gods breidde deze zaak zich uit tot een der grootste van dit vak te Amsterdam, zoodat er sedert geruimen tijd een 15 man in werkzaam zijn. Dit is zeker ook te danken aan het succes dat de heer Van

Ds. C. J. Brijce. †

der Tas had met zijn artikel cacao, waarvoor hij op ondersc dene tentoonstellingen werd bekroond.

Voor zijn gezin en de zijnen, voor den maatschappelijk kring, waarin hij werkzaam was, voor zijn talrijke vriend voor vele kerkelijke en Christelijke belangen is zijn heengaan groot verlies.

Maar hij is heengegaan in de welgegronde hoop des eeuwige levens. Niet „opgeroenen tot hooger werkring”; maar zij